

Beskyttelsesret, hvor langt denne strækker sig, saa Fiskerne ikke nu vide, hvor de tør komme for at fiske uden at risikere Tiltale, ligesom Bestemmelsen ogsaa er uheldig, fordi den, som det jo er vel bekendt, giver Anledning til idelige Tvistigheder og Retstrætter imellem Fiskerne og Kystejerne. Det er derfor af Interesse at faa tilvejebragt en anden Ordning end den nuværende, og det vil jo nu være Opgaven at finde en Løsning, der kan tilfredsstillende rimelige Fordringer til begge Sider, en Opgave, der ikke bør skydes til Side, og hvis der, hvad jeg antager, er almindelig Erkendelse til Stede af Spørgsmaalets Betydning, vil det forhaabentlig heller ikke blive umuligt at finde en saadan Løsning. For at naa dette tror jeg imidlertid, det vilde have været nok saa heldigt, om Spørgsmaalet angaaende Aalegaardretten var blevet gjort til Genstand for en særlig Lov, hvortil dette Spørgsmaal i og for sig vel egner sig, da det mere angaar en Ejendomsret eller en Side af Ejendomsretten og dennes Udstrækning, end det angaar et egentligt Fiskerispørgsmaal. Der vilde vistnok derved i alt Fald være vundet det, at man da hurtigere vilde naa til en Revision af de øvrige Bestemmelser vedkommende Saltvandsfiskeriet, en Revision, som nu har staaet paa i en lang Aarrække, og som Fiskerne meget ønske og atter og atter have andraget om. Naar jeg mener, at man, hvis Aalegaardsspørgsmaalet blev holdt for sig, lettere vilde naa til en Revision af de øvrige Bestemmelser om Saltvandsfiskeriet, støtter jeg dette derpaa, at der foreligger et paa de fleste Punkter saa godt som enstemmig vedtaget Forslag fra en Kommission, for hvilket Forslag det i 1899 af Landstinget vedtagne Lovforslag dannede Grundlaget, og at Folketinget og Regeringen i de store Hovedtræk have fulgt Kommissionsforslaget, idet jeg gaar ud fra, at man i dette Ting, hvor der neppe er særlig stor Sagskundskab paa dette Omraade, vil være tilbøjelig til at tillægge Kommissionsforslaget en ikke ringe Vægt. — Det foreliggende Lovforslag indeholder dog paa flere Punkter Afvigelser fra Kommissionsforslaget, og medens en Del af disse ikke er meget indgribende eller af større Betydning, er der andre, hvor jeg tror, det vil være rigtigst at vende tilbage til det oprindelige Regeringsforslag, det samme som Kommissionsforslaget. Jeg skal i saa Henseende nævne Bestemmelsen i Lovforslagets § 11, hvorefter Brugen af det der omhandlede Skovlvaad eller Skovlrawl er tilladt over-

alt udenfor Vedtægtsvande, hvor Vedtægterne jo ere Rettesnoren, medens Anvendelsen af dette Redskab ifølge Kommissionens Forslag i det hele er forbudt, undertagen udfor Jyllands Vestkyst og i en Del af Østersøen. Kommissionen har begrundet dette Forbud derved, at Skovlrawl er et overordentlig stærkt fiskende Redskab, hvis Brug let vilde bevirke en Aftagen af Fiskemængde til Skade for det hjemlige Smaafiskeri, ligesom det vil være til Gene for de staaende Redskaber, og dette er en Betragtning, der vistnok bør gives Medhold. — Ifølge den samme Paragraf er det ikke, saaledes som efter Kommissionens Forslag, forbudt at bruge Piglyster. Naar Kommissionen har foreslaaet dette Forbud, er det, fordi Piglyster er et skadeligt Redskab, der saarer dødeligt en Mængde Aal, som alligevel ikke fanges.

Bestemmelsen i Lovforslagets § 12 indeholder ikke, saaledes som af Kommissionen foreslaaet, noget Forbud mod at anbringe Kalv i Agnvaad. Kommissionen har forbudt dette, fordi Agnvaad ellers kan benyttes som Drivvaad til ulovlig Aalefangst. Det er vel efter Lovforslaget forbudt at bruge Agnvaad om Natten, men dette hindrer jo ikke, at det bruges om Dagen paa ulovlig Vis.

Ifølge § 15 kan Landbrugsministeren i to Maaneder af Aaret nedsætte Mindstemaalet for Rødspætter, der indbringes til Esbjerg, til $6\frac{1}{2}$ Tomme. Dette er ogsaa imod Kommissionens Forslag og neppe en heldig Forandring, da det er i Strid med al rationel Fiskeridrift at tage Fisken, inden den er bleven god Handelsvare. Bestemmelsen i samme Paragraf om, at Fredningstiden for Laks og Ørred indskrænkes til fra 15. November til 1. Februar, er ogsaa en Forringelse af Kommissionens Forslag, der har fire Maaneder Fredning, nemlig fra Oktober til Januar.

Til Gengæld indeholder Lovforslaget ogsaa nogle Forandringer, som maa anses for Forbedringer, saaledes naar Mindstemaalet for Rødspætter ifølge § 15 er sat op fra $7\frac{3}{4}$ til 8 Tommer, hvad der er i Overensstemmelse med et Mindretal i Kommissionen, hvortil jeg hørte, ligesom den samme Forhøjelse af Mindstemaalet for Tunge sikkert ogsaa er heldig. — Tillige maa det formentlig ogsaa anses som Forbedringer, naar der i § 37 er indsat Bestemmelse om Dragelinens Længde paa Flyndersnurrevaad og om, at Vaadet under Brugen ikke maa komme ud over Midtstrømslinien, saavel som Bestemmelsen i § 51 om, at den subsidiære Straf af